24. 6. 2022

ID: 114867

Valná hromada

Je-li dána některá ze skutečností, jež mohou vést k vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, má jednatel (postupující s péčí řádného hospodáře) podle okolností buď usilovat o nápravu (je-li to možné), anebo alespoň společníky varovat před tím, že z tohoto důvodu hodlá postupovat podle § 191 z. o. k., a tím společníkům umožnit zvážit, zda za těchto okolností usnesení přijmou. Jakkoliv absence protestu není sama o sobě důvodem pro zamítnutí návrhu jednatele na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (jednateli zůstává – na rozdíl od společníka – aktivní věcná legitimace zachována), skutečnost, že jednatel na okolnosti zakládající důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady předem neupozornil, ač mohl, a bez dalšího podal návrh podle § 191 z. o. k., může být (podle okolností konkrétního případu) považována za porušení péče řádného hospodáře.

Povinnost vznést protest stíhá i jednatele (hodlá-li napadat platnost usnesení valné hromady), byť zákon jejím splněním nepodmiňuje zachování aktivní věcné legitimace k podání návrhu podle § 191 z. o. k. Současně platí, že společník, který byl zvolen (jmenován) jednatelem, nepřestává být společníkem (i nadále mu svědčí práva a povinnosti spojené s účastí ve společnosti). Smyslu a účelu právní úpravy protestu, jakož i rozumnému a spravedlivému uspořádání vztahů uvnitř společnosti, odpovídá takový výklad, podle něhož společníku, jenž zastává funkci jednatele, svědčí (tak jako jiným společníkům) právo podat návrh podle § 191 z. o. k. toliko z důvodů, které byly uplatněny formou protestu (§ 192 odst. 2 a 3 z. o. k.), popř. pro něž platí některá z výjimek upravených v posledně označeném ustanovení, a to bez ohledu na to, jaké usnesení valné hromady (a z jakých důvodů) je napadáno.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 27 Cdo 3364/2020-139 ze dne 23.3.2022)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele L. R., narozeného XY, bytem XY, zastoupeného Mgr. V.Ch., advokátem, se sídlem v P., za účasti B., se sídlem XY, identifikační číslo osoby XY, zastoupené Mgr. P.Z., advokátem, se sídlem v P., o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 73 Cm 147/2017, o dovolání navrhovatele proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 5. 2020, č. j. 7 Cmo 114/2019-117, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 26. 5. 2020, č. j. 7 Cmo 114/2019-122, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 5. 2020, č. j. 7 Cmo 114/2019-117, ve znění usnesení téhož soudu ze dne 26. 5. 2020, č. j. 7 Cmo 114/2019-122, se ruší a věc se vrací odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Navrhovatel se domáhá vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti B. (dále jen „společnost“), konané dne 21. 8. 2017, jímž byl odvolán z funkce jednatele. Má za to, že usnesení bylo přijato v rozporu s dobrými mravy i se zákonem, neboť jednak přijaté usnesení neodpovídá obsahu pozvánky a jednak byl druhým společníkem uveden v omyl ohledně procesu zvyšování základního kapitálu a přebírání vkladové povinnosti, v důsledku čehož až na zasedání valné hromady dne 21. 8. 2017 zjistil, že jeho podíl již činí (místo 50 %) toliko 5 %.

[2] Městský soud v Praze usnesením ze dne 12. 2. 2019, č. j. 73 Cm 147/2017-41, zamítl návrh na přerušení řízení (výrok I.), jakož i návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (výrok II.), a rozhodl o nákladech řízení (výrok III.).

[3] Vyšel přitom (mimo jiné) z toho, že:

1/ Společnost má dva společníky, a to navrhovatele s podílem o velikosti 5 % a J. Ž. (dále jen „J. Ž.“) s podílem o velikosti 95 %. Před zvýšením základního kapitálu (zapsáno do obchodního rejstříku dne 3. 8. 2017) byla výše podílu každého ze společníků 50 %.

2/ Oba společníci byli současně i jednateli společnosti.

3/ Dne 21. 8. 2017 se konala valná hromada společnosti, které se zúčastnili oba společníci.

4/ Na programu valné hromady bylo dle pozvánky „odvolání/rezignace statutárního orgánu společnosti, volba jednatele společnosti“ s návrhem usnesení: „valná hromada odvolává jednatele společnosti pana J. Ž. a volí na návrh přítomných společníků jednatelem pana …(pozn: dle návrhů společníků na valné hromadě)“.

5/ Valná hromada neschválila návrh na odvolání J. Ž. z funkce jednatele, ale přijala usnesení o odvolání navrhovatele z funkce jednatele.

6/ Navrhovatel nepodal protest proti usnesení o jeho odvolání.

[4] Na takto ustaveném základu soud prvního stupně uzavřel, že navrhovateli jakožto společníku společnosti právo podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 191 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále též jen „z. o. k.“), nesvědčí, neboť proti napadenému usnesení nebyl vznesen protest a není dána žádná z výjimek, za jejichž splnění lze právo podle § 191 z. o. k. uplatnit i tehdy, nebyl-li podán protest (§ 192 odst. 2 z. o. k.).

[5] Nad rámec uvedeného pak soud prvního stupně dovodil, že by navrhovatel nebyl úspěšný ani v případě, kdy by mu svědčilo právo domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, neboť jím předestírané okolnosti nezakládají rozpor napadeného usnesení se zákonem či dobrými mravy.

[6] Vrchní soud v Praze ve výroku označeným usnesením k odvolání navrhovatele rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil v napadeném výroku II. (bod a/) a ve výroku III. (bod b/) [první výrok] a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

[7] Odvolací soud přisvědčil soudu prvního stupně v závěru, podle něhož navrhovateli nesvědčí právo dovolávat se vyslovení neplatnosti napadeného usnesení, neboť proti němu nebyl podán protest. Podmínku podat protest je třeba vztáhnout na každého společníka, bez ohledu na to, zda je zároveň i jednatelem společnosti.

[8] Podle odvolacího soudu „oprávnění nepodat protest dopadá toliko na osoby, jež jsou výlučně v postavení jednatele, člena dozorčí rady, či likvidátora. Opačná konstrukce by znamenala nedůvodné zvýhodnění takového společníka, oproti ostatním společníkům, jež žádnou z uvedených funkcí nevykonávají“.

II. Dovolání

[9] Proti usnesení odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání, jež má za přípustné podle § 237

zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), k řešení (dovolacím soudem doposud neřešené) otázky, zda se může společník společnosti s ručením omezeným, který je zároveň jejím jednatelem, dovolávat vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady bez ohledu na to, zda podal proti tomuto usnesení protest.

[10] Dovolatel považuje za nesprávný závěr odvolacího soudu o absenci jeho aktivní věcné legitimace k podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadeného usnesení valné hromady. Má za to, že „u osob, které zastávají funkci jednatele a jsou zároveň společníky, je nezbytné jejich postavení oddělovat a posuzovat splnění podmínek pro aktivní legitimaci samostatně v závislosti na tom, z jaké pozice se neplatnosti domáhají. S ohledem na to, že zájmy společníka a jednatele jsou zájmy odlišnými, nelze generalizovat, že společník a jednatel v jedné osobě musí být vždy poměřován výlučně pravidly pro společníka.“ Odvolací soud měl posoudit návrh dovolatele jako návrh jednatele, nikoliv společníka.

[11] Odvolací soud podle dovolatele nerozlišuje mezi oběma postaveními a jejich odlišnými právy a povinnostmi. Automatické přenášení limitů společníka na jednatele není ospravedlnitelné a postrádá oporu v zákoně. Naopak přijetí závěru odvolacího soudu by založilo nerovné postavení jednatele, který není společníkem, a jednatele, který je společníkem. Ve společnostech s ručením omezeným jsou často společníci zároveň i jednateli. Přijetím interpretace odvolacího soudu by došlo k limitaci postavení jednatele a narušení mechanismu kontroly zákonného jednání společnosti, neboť je zcela vyloučena možnost zamezit následkům nezákonného rozhodnutí ex post.

[12] Navíc odvolací soud nepřihlédl ke konkrétním okolnostem případu, neboť v projednávané věci nelze ani dovodit zvýhodnění dovolatele oproti ostatním společníkům, neboť druhý společník J. Ž. zastával rovněž funkci jednatele.

[13] Výkladem § 191 odst. 1 ve spojení s § 192 odst. 2 z. o. k. lze dovodit, že podáním protestu je podmíněno toliko právo společníka dovolat se neplatnosti usnesení valné hromady. Naopak aktivní věcná legitimace jednatele není nijak podmíněna. Privilegované postavení jednatele je spojeno zejména s péčí řádného hospodáře. Jednatel je povinen zajistit zákonnost průběhu valné hromady a jako poslední instance zjišťovat případné nedostatky přijatých usnesení. Odvolací soud svým výkladem upírá jednateli právo, které mu náleží, a dovozuje povinnost, která je spjata s pozicí společníka, aniž zohledňuje, že dovolatel napadá usnesení valné hromady z pozice jednatele.

[14] Odkazuje na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2016, sp. zn. 29 Cdo 5352/2015, dovolatel zdůrazňuje, že odvolaný jednatel má právní zájem na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o svém odvolání, a to především z titulu své funkce, kterou odvoláním pozbyl, a že vyslovení neplatnosti daného usnesení se přímo dotýká práv a povinností odvolaného jednatele. Dovolatel se domáhá vyslovení neplatnosti napadeného usnesení z pozice jednatele, neboť napadené usnesení se „bytostně a přímo dotýkalo jeho postavení jednatele, a nikoliv postavení společníka“.

[15] Dovolatel má dále dovolání za přípustné k zodpovězení otázky smyslu a účelu pozvánky na valnou hromadu, při jejímž řešení se soudy nižších stupňů odchýlily od ustálené judikatury Nejvyššího soudu, dovozuje, že s ohledem na obsah pozvánky nemohla valná hromada přijmout napadené usnesení.

[16] Navrhuje, aby Nejvyšší soud napadené usnesení odvolacího soudu, včetně usnesení soudu prvního stupně, zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

III. Přípustnost dovolání

[17] Dovolání bylo podáno včas, osobou oprávněnou a splňující podmínku podle § 241 odst. 1 o. s. ř.;

dovolací soud se proto zabýval jeho přípustností.

[18] Druhá z dovolatelem předestřených otázek nečiní dovolání přípustným již proto, že napadené usnesení na jejím řešení nespočívá. Odvolací soud se (na rozdíl od soudu prvního stupně) nezabýval tím, zda skutečnosti vytýkané dovolatelem mohou založit neplatnost napadeného usnesení valné hromady, a tudíž ani neposuzoval, zda valná hromada mohla (s ohledem na obsah pozvánky) přijmout usnesení o odvolání dovolatele z funkce jednatele.

[19] Nicméně dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř. k posouzení (v rozhodovací praxi Nejvyššího soudu dosud neřešené) otázky, zda se povinnost podat protest podle § 192 odst. 2 z. o. k. vztahuje i na společníky, kteří jsou (ke dni zasedání valné hromady) zároveň jednateli společnosti.

IV. Důvodnost dovolání

[20] S ohledem na skutkové okolnosti projednávané věci je pro její posouzení rozhodný zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění účinném do 31. 12. 2020.

[21] Podle § 191 odst. 1 věty první z. o. k., každý společník, jednatel, člen dozorčí rady, je-li zřízena, nebo likvidátor se může v mezích tohoto ustanovení dovolávat neplatnosti usnesení valné hromady podle ustanovení občanského zákoníku o neplatnosti usnesení členské schůze spolku pro rozpor s právními předpisy nebo společenskou smlouvou.

Podle § 192 odst. 2 z. o. k. neplatnosti usnesení valné hromady se společník nemůže dovolávat, nebyl-li proti usnesení valné hromady podán protest, ledaže nebyl podaný protest zapsán chybou zapisovatele nebo předsedy valné hromady nebo navrhovatel nebyl na valné hromadě přítomen, případně důvody pro neplatnost usnesení valné hromady nebylo možné na této valné hromadě zjistit.

A) K právní úpravě protestu.

Z ustálené judikatury Nejvyššího soudu, přijaté k výkladu právní úpravy protestu, se podává, že:

1/ Protest především plní preventivní funkci, neboť umožňuje, aby valná hromada reagovala na výhrady společníka a napravila (je-li to možné) vady, pro které by soud mohl následně vyslovit neplatnost (všech či některých) usnesení valné hromady přijatých na zasedání valné hromady.

2/ Současně institut protestu (tím, že omezuje právo společníků dovolat se neplatnosti usnesení postupem podle § 191 a § 428 z. o. k.) dává společnosti relativní jistotu, že může – nejsou-li vzneseny žádné protesty – z přijatých usnesení vycházet (spolehnout se na to, že jejich platnost nebude zpochybněna).

3/ Společník, který vznáší protest proti usnesení valné hromady, musí sdělit, proč tak činí, tj. uvést důvody, pro které má za to, že určité usnesení valné hromady odporuje právním předpisům či společenské smlouvě (stanovám) společnosti. Nestačí, pokud sdělí, že „vznáší protest“, neuvede-li (alespoň stručně), proč (z jakých důvodů) tak činí. K naplnění účelu protestu postačí, když okolnosti, v nichž spatřuje rozpor usnesení valné hromady s právními předpisy či společenskou smlouvou (stanovami), uvede stručně (např. že nebyla dodržena lhůta pro svolání valné hromady, že valná hromada není usnášeníschopná, že pro přijetí daného usnesení nebyl odevzdán dostatečný počet hlasů atd.).

4/ Uvede-li společník v protestu pouze to, že usnesení valné hromady je podle něj „v rozporu se zákonem, stanovami, zájmy společnosti a dobrými mravy“, aniž by (byť stručně) uvedl konkrétní

skutkové okolnosti, které tento rozpor způsobují, je obsah takového protestu neurčitý. Nelze-li obsah protestu zjistit ani výkladem za použití pravidel uvedených v § 555 až 558 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), jde ve smyslu § 553 odst. 1 o. z. o zdánlivé právní jednání, ke kterému se podle § 554 o. z. nepřihlíží.

5/ Protest může být uplatněn kdykoliv v průběhu zasedání valné hromady; je-li to nicméně možné, měl by být uplatněn před hlasováním o návrhu usnesení, jehož se týká, aby společnost mohla na uplatněné výhrady reagovat a případné nedostatky (přichází-li to v úvahu) napravit. Z projevu společníka musí být zjevné, že uplatňuje protest, nicméně společník není povinen užít podstatné jméno „protest“ či sloveso „protestuji“. Jako každé jiné právní jednání i protest je nutné posoudit podle obsahu (§ 555 odst. 1 o. z.); plyne-li z obsahu přednesu akcionáře, že namítá vady, pro které mohou být (některá či všechna) usnesení valné hromady shledána neplatnými, jde o protest, byť by tak nebyl označen.

6/ V úpravě protestu se promítá povinnost společníků chovat se ke své společnosti čestně a loajálně (§ 212 odst. 1 věta první o. z.). Má-li kterýkoliv ze společníků za to, že jsou zde okolnosti, pro které by soud mohl vyslovit neplatnost usnesení přijímaných valnou hromadou, je jeho povinností „vyložit karty na stůl“ tak, aby společnost mohla vady buď napravit, anebo aby byla alespoň varována před tím, že přijatá usnesení mohou být (z důvodů, na které společník poukázal) „zneplatněna“ rozhodnutím soudu.

7/ Jestliže tak žádný společník (ani jiná oprávněná osoba) neučiní, nemůže se z důvodu, který mohl uplatnit formou protestu, dovolávat neplatnosti dotčeného usnesení valné hromady. Zákon tak – slovy důvodové zprávy k návrhu zákona o obchodních korporacích – „sleduje vigilantibus iura, a tedy vyšší tlak na samotné účastníky valné hromady“, a „zvyšuje bezpečnost vztahů, kdy bude vyšší jistota ohledně platnosti nebo neplatnosti usnesení valné hromady“.

8/ Důvod, který nebyl uplatněn formou protestu, může vést k vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady v řízení zahájeném společníkem toliko tehdy, je-li splněna některá z výjimek uvedených v § 192 odst. 2 a § 424 odst. 1 z. o. k. V opačném případě soud v řízení o návrhu společníka na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady k důvodům, které nebyly uplatněny formou protestu na valné hromadě, nepřihlédne, a to ani tehdy, jsou-li tyto důvody dány a odůvodňují-li vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

9/ Soud je přitom při posuzování platnosti usnesení valné hromady vázán návrhem a z jiných než navrhovatelem uplatněných důvodů nemůže platnost usnesení valné hromady posuzovat.

[22] Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 10. 2020, sp. zn. 27 Cdo 927/2020 (jehož závěry se prosadí i v poměrech společnosti s ručením omezeným), a judikaturu v něm citovanou.

B) K povinnosti jednatele vznést protest.

[23] Z pouhé absence výslovné právní úpravy, jež by omezovala také jednatele společnosti – obdobně jako společníka – v právu podat návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady předchozím uplatněním protestu, nelze dovozovat, že by jednatel nebyl povinen (a to případně i formou protestu) upozornit na okolnosti, jež by mohly vést k vyslovení neplatnosti (některého či všech) usnesení přijímaných valnou hromadou.

[24] Jednatel, jakožto člen statutárního orgánu jednající s péčí řádného hospodáře (§ 159 odst. 1 o. z.), totiž musí usilovat o to, aby usnesení přijímaná valnou hromadou neodporovala zákonu či společenské smlouvě a nebyla tak vystavena riziku, že soud vysloví jejich neplatnost.

[25] Je-li dána některá ze skutečností, jež mohou vést k vyslovení neplatnosti usnesení valné

hromady, má jednatel (postupující s péčí řádného hospodáře) podle okolností buď usilovat o nápravu (je-li to možné), anebo alespoň společníky varovat před tím, že z tohoto důvodu hodlá postupovat podle § 191 z. o. k., a tím společníkům umožnit zvážit, zda za těchto okolností usnesení přijmou (srov. výše výklad k základním funkcím protestu).

[26] Jakkoliv tedy absence protestu není sama o sobě důvodem pro zamítnutí návrhu jednatele na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (jednateli zůstává – na rozdíl od společníka – aktivní věcná legitimace zachována), skutečnost, že jednatel na okolnosti zakládající důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady předem neupozornil, ač mohl, a bez dalšího podal návrh podle § 191 z. o. k., může být (podle okolností konkrétního případu) považována za porušení péče řádného hospodáře.

[27] Z řečeného je zjevné, že východisko, na němž dovolatel zakládá svůj právní názor (a podle něhož jednatel není povinen vznést protest), není správné.

C) K postavení společníka, který je současně jednatelem.

[28] Dovolateli lze přisvědčit, že právní úprava zřetelně odlišuje právní postavení (práva a povinnosti) společníka na straně jedné a člena statutárního orgánu na straně druhé. Jednatele nelze např. vyloučit z výkonu funkce (§ 63 a násl. z. o. k.) pro porušování povinností společníka, a naopak společníka nelze vyloučit ze společnosti (§ 204 z. o. k.) pro porušování povinností jednatele.

[29] Na druhou stranu je však v naprosté většině případů jen velmi obtížně odlišitelné, které ze svých postavení (společníka či jednatele) a zájmů s tím spojených hájí osoba, jež (jako společník i jednatel) podává návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Jinak řečeno, zpravidla nelze jednoznačně určit, zda taková osoba napadá určité usnesení valné hromady proto, že je jednatelem, či proto, že je společníkem. To platí i pro usnesení o odvolání jednatele. Z toho ostatně vychází např. i právní úprava sistace hlasovacího práva v § 173 odst. 1 písm. c) z. o. k.

[30] Jak Nejvyšší soud vyložil výše, povinnost vznést protest stíhá i jednatele (hodlá-li napadat platnost usnesení valné hromady), byť zákon jejím splněním nepodmiňuje zachování aktivní věcné legitimace k podání návrhu podle § 191 z. o. k. Současně platí, že společník, který byl zvolen (jmenován) jednatelem, nepřestává být společníkem (i nadále mu svědčí práva a povinnosti spojené s účastí ve společnosti).

[31] Z výše vyložených důvodů má Nejvyšší soud za to, že smyslu a účelu právní úpravy protestu, jakož i rozumnému a spravedlivému uspořádání vztahů uvnitř společnosti, odpovídá takový výklad, podle něhož společníku, jenž zastává funkci jednatele, svědčí (tak jako jiným společníkům) právo podat návrh podle § 191 z. o. k. toliko z důvodů, které byly uplatněny formou protestu (§ 192 odst. 2 a 3 z. o. k.), popř. pro něž platí některá z výjimek upravených v posledně označeném ustanovení, a to bez ohledu na to, jaké usnesení valné hromady (a z jakých důvodů) je napadáno.

D) Promítnutí přijatých závěrů do poměrů projednávané věci.

[32] Závěr odvolacího soudu, podle něhož se povinnost vznést protest vztahuje i na dovolatele, přestože ke dni konání valné hromady zastával i funkci jednatele, je správný. Přesto však usnesení odvolacího soudu neobstojí.

[33] Odvolací soud totiž neposuzoval, zda v projednávané věci není ve vztahu ke skutečnostem, v nichž dovolatel spatřuje důvod pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, splněna některá z výjimek z povinnosti vznést protest.

[34] Základním smyslem právní úpravy výjimek z povinnosti uplatnit protest je umožnit společníku (v

duchu spravedlivého uspořádání vztahů) dovolat se neplatnosti usnesení valné hromady i z důvodů, jež nemohl ze závažného důvodu uplatnit formou protestu (srov. výklad podaný Nejvyšším soudem v usnesení ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 27 Cdo 787/2018, a přiléhavější formulaci ustanovení § 192 odst. 2 z. o. k., ve znění účinném od 1. 1. 2021).

[35] Teleologický výklad § 192 odst. 2 z. o. k. proto vede k závěru, podle něhož důvody pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady nelze na zasedání valné hromady zjistit nejen v případě, že to není (bez vynaložení nepřiměřených nákladů či nepřiměřeného úsilí) objektivně možné, ale za určitých okolností ani tehdy, brání-li vznesení protestu z těchto důvodů subjektivní okolnosti (i subjektivní okolnosti mohou představovat závažný důvod, pro který společník nemohl protest uplatnit).

[36] Takovou okolností může výjimečně být i naprosto nečekaný vývoj zasedání valné hromady (jež může trvat i jen velmi krátkou dobu), jímž je společník natolik zaskočen, že není s to ani uplatnit protest.

[37] Dovolatel od počátku namítá, že byl druhým společníkem a jednatelem společnosti záměrně uveden v omyl a podveden, v důsledku čehož byl vývoj zasedání valné hromady pro dovolatele naprosto nečekaný. Na zasedání valné hromady se (podle svých tvrzení) dostavil s tím, že má 50 % všech hlasů a že má být hlasováno
– k návrhu druhého společníka – o odvolání druhého společníka z funkce jednatele. Teprve na zasedání valné hromady měl zjistit, že mu náleží toliko 5 % hlasů, a k (nečekanému) protinávrhu druhého společníka bylo hlasováno o odvolání dovolatele z funkce.

[38] Pokud by tato skutková tvrzení byla v řízení prokázána, nelze vyloučit, že dovolatel byl natolik zaskočen vývojem situace, že nebyl schopen ani vznést protest, a že je třeba považovat výjimku z povinnosti vznést protest za naplněnou.

[39] Jestliže odvolací soud neposuzoval, zda není splněna výjimka z povinnosti vznést protest, je jeho právní závěr o nedostatku aktivní věcné legitimace dovolatele z důvodu absence protestu neúplný (předčasný), a tudíž i nesprávný.

[40] Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání a aniž se pro nadbytečnost zabýval vytýkanými vadami řízení, napadené rozhodnutí (jak ve výroku ve věci samé, tak i v závislých výrocích o nákladech řízení) zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 věta první o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Náhrada nákladů na výživu pozůstalých (jiných) osob
- Mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti
- Smlouva o dílo (exkluzivně pro předplatitele)
- Spotřebitelský úvěr (exkluzivně pro předplatitele)
- Starobní důchod (exkluzivně pro předplatitele)
- Veřejná obchodní společnost (exkluzivně pro předplatitele)
- Vypořádání SJM (exkluzivně pro předplatitele)
- Přiměřené protiplnění
- Předkupní právo

- Ochrana osobnosti
- Detence (exkluzivně pro předplatitele)